

ומסואת ב'ר: אכצאן לומיבא לעספא ע'ן
ו' מספא: אצא ע'ן ע'ן אולאצא ארוא
א: א'נא ד. א'ו: א'סאן וק'א'ן

מ'ברת א'ר'ן א'ראן א'נא

א'ר'ן א'נא א'ר'ן
א'ר'ן א'נא א'ר'ן

מ'סאן א'ר'ן א'נא

אל הדרר

שיר: שמרית אור
לחן: נורית הירש

ושוב נצאה אל הדרר

יד ביד בדרר

בשפעת זהב.

ושוב נצאה אל הדרר

עם אחד לדרר

ושינו על גב

ועד לשער הקים

כוראי, נ'י'ם

עוד מעט אם לא עכשיו

ועד לשער הקים

כוראי, נ'י'ם

כי דרכנו לא לשוא

ונמס אם ארוכה הדרר

ורבה הדרר

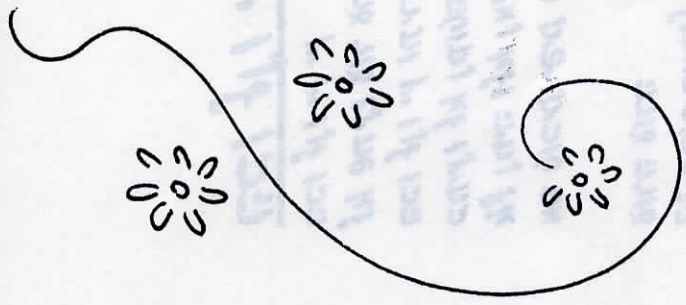
הן כותנו עוד רב.

ונמס אם ארוכה הדרר

ורבה הדרר

ונמס כה יחדיו

ועד לשער הקים...

1

אה או אה

שיר ולחן: נ. סנדסון

חשכו זה כדאי, שיר כיווד עם קהלי,

משהו לא מסוכר אולי אפילו קל

חמשו אלף מתגרות ואף האנונים

וכסוף מצאנו מתגיה אך אין לנו מילים.

אה או אה או אה...

חשכו: שיר מוזרת או פזמון לשנות פופים.

או איזה שיר על הפסוק מוקדם לחיים.

אך מכל הפסאפזיונים לא יצא לנו דבר

כי כסוף תקנו לאותו פזמון מתק.

אה או אה או אה...

הי'ם לחן סגור מ'י'ן ואין לנו כרחה

נתקנו עם השיר כמו חתן עם הכלה

עמנו שמניות והתפתחו מאכ

אך כשנכנסים לבמה נותר רק הצליל:

אה או אה או אה...

תורה

תורה על כל מה שבראת
 תורה על מה שגוי נחת
 על אור עיניים, חבר או שנים
 על מה שיש לי כעולם
 על שיר קולות וכל סולת
 שבכובותם אני קיים

תורה על כל מה שבראת
 תורה על מה שגוי נחת
 על צחוק של ילד, ושמי התכחזת
 על אראה - וכירת חם
 פעה זשבת, אשה אהבת
 שבכובותם אני קיים

תורה על כל מה שבראת
 תורה על מה שגוי נחת
 על יום של אופר, תמאות ויושר
 על יום עצוב מעצם
 תשואות אדוים, וכביש
 שבכובותם אני קיים

קום והתהפך כארץ

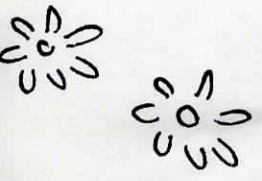
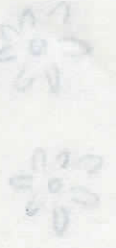
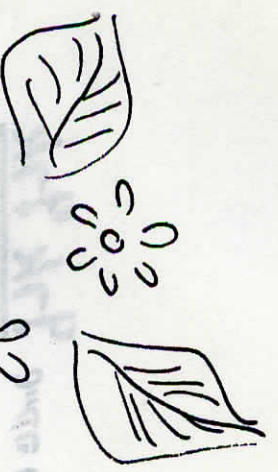
מילים: יורם טהר זב זמן: יאיר קזענר

קום והתהפך כארץ, כהרואל וכאף
 וורא, תפוש כדרך שוק את ארץ ישראל
 יתקו אותך דרכה, של הארץ הטובה
 היא תמקד אותך אליה כמו אל ערב אהבה

צאת אכן אותה הארץ, ון אותה האראה
 ואותה ביסת הסע הצורכת בתמה
 ואתה זאפוט, לבניי הראווה
 מסתרת האולדת כיישית ולעוה

קום והתהפך כארץ...
 וכראי עני הנית ומסתור המעיין
 עור שומרת על תלומה ותלומיו הישן
 ונגות אוראים על הר, וילדים על הפיזים
 במקום שבו הלכנו עם תגור ותראיזים

קום והתהפך כארץ...

פרשה תעבור עלי: טהר זב

1 הירש

יפת ימים לך אמת
כך לא אמא לך נחמה
ומוכרתה אני לך
כעשבים בארצה
לפסול באותה הדרך. בתוך פרשת הכרומים
ולחיות כל כך אמת. ולפרוה ערב הןשית.

רק תביאה אש, הו אלי אלי
פרשה תעבור עלי, ותראה לי טוב את משולי.
הו אלי אלי, רק תביאה אש
פרשה תעבור עלי, ותקח אותי אל האסע

ואת אשכ אל יאת הארץ
ואת אשכ שוב כדרכים
האש כקום יכרותי
האש והפרות
האש אמא את כל היום; האהבה הןשית
אשר היתה שם כשעברתי; עת אהבתי, פלט ראשונה
רק תביאה אש...

3

4

ארץ

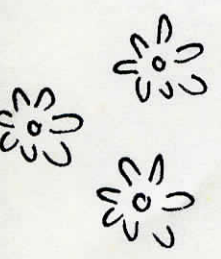
ארץ ארץ

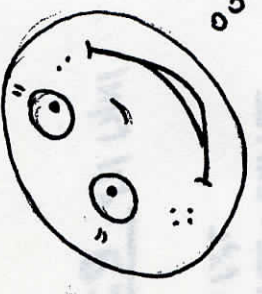
ארץ ארץ ארץ
ארץ תכול אין עב, והפאס אה כרכה וחלב
ארץ כה נולדו ארץ כה נחיה
ונפש כה יהיה אה שיהיה.

ארץ פארה, היא לנו אש ואב
ארץ של העם, ארץ פולס
ארץ כה נולדו ארץ כה נחיה - יהיה אה שיהיה

ארץ ארץ ארץ
ארץ התורה, את מקור האור ושפת האנונה
ארץ ארץ ארץ
ארץ יקרה, הן הכתמת שאין זו אנהה

ארץ פארה...
ארץ ארץ ארץ
יש אלו חוץ החוץ, ופרותם ולזרם כליו סוף
כצבון כרות כרות חוזות
ונערת זמער נולס נבולות

אתם הולך בעיר והיא שלו והיא גרה לו.
 והוא שותק והעולם כולו שותק.
 לפתע כדיוק מולו תדווקת התחייבה לו
 והאתם צחק והעולם כולו צחק.

ושוב לטפת שם את העיר האהובת
 וג' שובק וקל נוסק לזעם שוב ושוב.
 האור נוסק לזל והפסית את הדרכת.
 רק אנו שוכחים מה שכל כך כל כך חשוב.

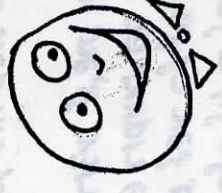
צריך רק לחייך רק לאהוב...

חיובים זמן: א קברולז וט אריק
 מילים: ג נאור וחווה אברטשטיין

אם עולה השמש ובכל בוקר חרשה היא
 אם הפרחם סתם מחייכים אל העולם.
 אם מתגלגל הגל מצחוק ער השמיים -
 אף זמה גם אנתון לא נצחק עם כולם?

אם בעולם צחוקם של ילדים נשם עדיין.
 אם יש בו ליצנים וקרקסים ואגדות.
 אם שכורת רבים יש בו רבים אך לא מיין.
 אם שירי ערש יש ויש חזאי חלומות -

צריך רק לחייך רק לאהוב.
 לא לפחד ולא לכאוב
 אף העולם כעצם לא כל כך נורא
 צריך רק לחייך. צריך לפקות העיניים.
 צריך לצחוק ולחייך כי אין כל בררה.

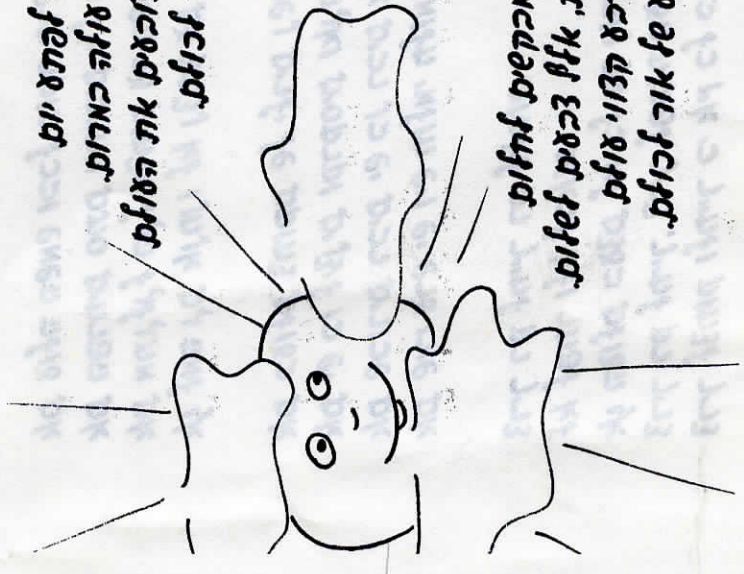
צריך רק לחייך. אפשר לכווס
 אך קהירות לא לברוס
 אפשר לרקום חלום נפלא כיום סגרי.
 הכל יהיה עוד טוב יותר ורא; אבל כזתים
 אפשר לזכות ללא סיכה אפשר גם לשר

שקוץ

מילים: תמונת כן לזאק עפרון ולמען קובי אשרת

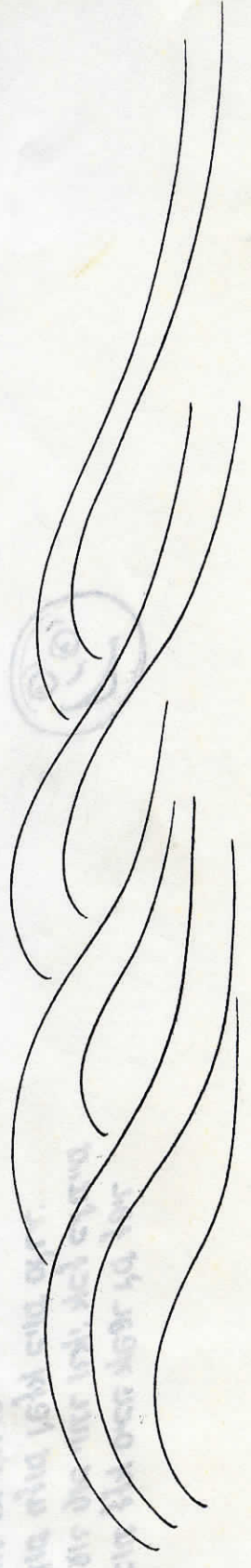
אור ותכלת כשאיים וורד לפתע יום
ענים הופכים אמת קשת עזקה כארום
של גלון ונות ואור שאיים הבצבקים את העולם
ויפה הוא שבעת ימים ומחילך לכולם

עזקה עזקה השיר ביוזר
כששמה עזקה פורחת
עזקה עזקה עזקה
ולחץ קשת כאן עזקה עזקה

זה עזקה רזנים למשת יחזי אבקסס פחלום
איש לאיש רוקמים פה קשת אלף בצבקים לפחום
כך באים לשיר הילנה מארבע קצווי עולם
השמה בלז לא רי זה רמס של אור לכולם

עזקה עזקה...

צבא

גיוון נאמן

צבא צבא

צבא צבא - צבא צבא

צבא צבא

צבא צבא - צבא צבא

צבא צבא

צבא צבא - צבא צבא

צבא צבא

צבא צבא - צבא צבא

צבא צבא

צבא צבא

צבא צבא - צבא צבא

צבא צבא

צבא צבא - צבא צבא

צבא צבא

צבא צבא - צבא צבא

צבא צבא - צבא צבא

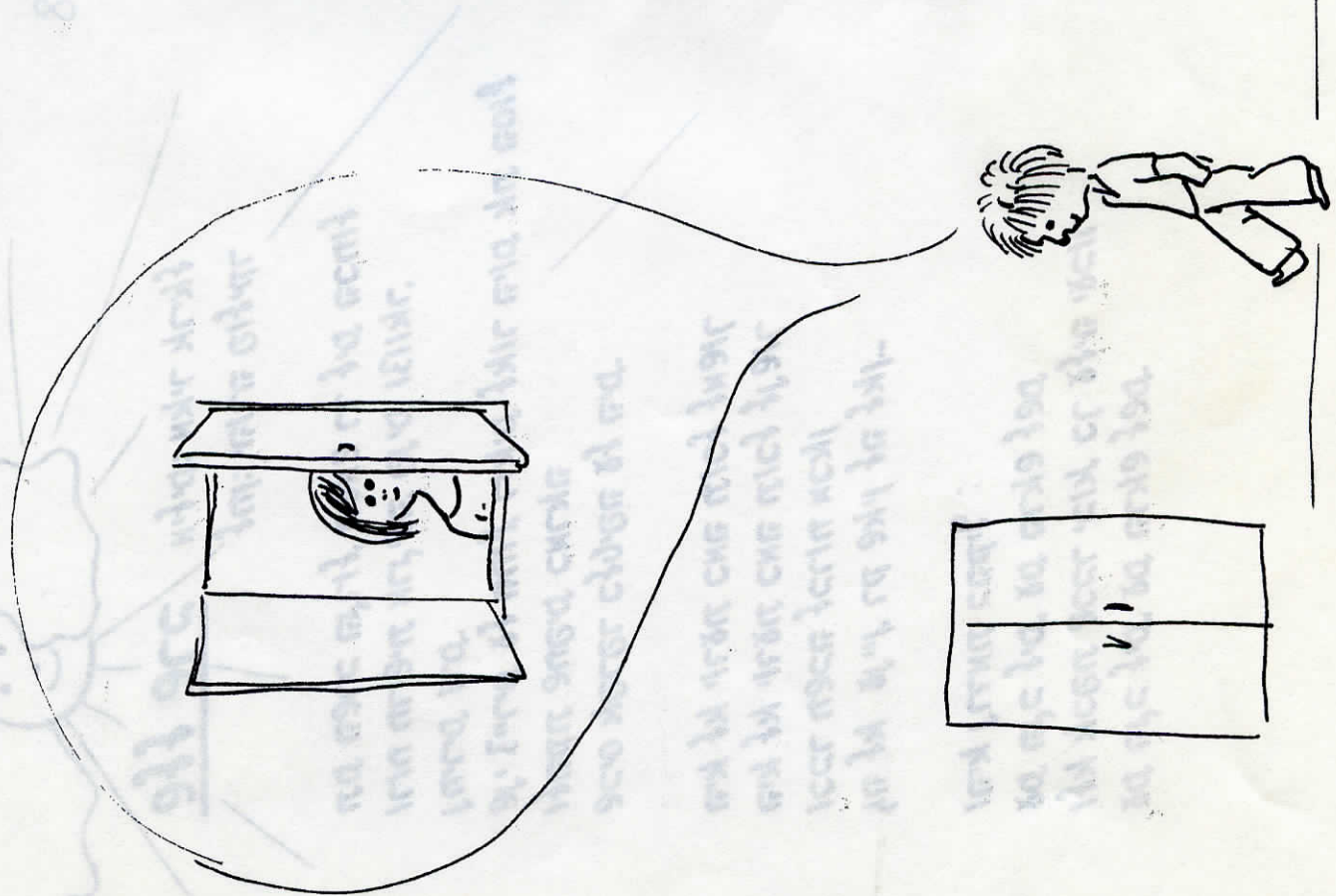
שיחות
בשיחה עם ילד, חזקתו, חזקתו

יש לי ילד עם חזקתו חזקתו
עם ילד עם חזקתו חזקתו
שיחות

שיחות חזקתו חזקתו
שיחות חזקתו חזקתו
שיחות חזקתו חזקתו

על ראש חזקתו חזקתו
אכתה את חזקתו חזקתו
חזקתו חזקתו חזקתו

כי יקדחת אהבה...

על שבת

מילים: מאיר אריאל
לחן: יהודה פוליקר

תם השבת התינוף, השמש רד לים הכחול
ורוח חרישית מתייעה פנים ובוואה,
נחירם ורגם.
שני ציירים על החול, רואים לאור היום את הסוף
ולקחת שחפים כאראה
שכיס אפרסר כלטיפה על הים.

היא לא יודעת כמה תוכל למשור
היא לא יודעת כמה תוכל למשור
וכבר חשכה לברוח מכאן
לה לא עניין רק שאין לה לאן...

והיא נרדמת כהקין
עם הלב לים, עם הראש pes
ולא אכפת שכבר יבוא, כך עליה יעבור
עם הלב לים, עם הראש pes.

אור החמשל מתינה ואת החומר לה אמני
ואנשים יוצאים לחפש מקרה סקרה
את אפשר כאמרה.
שני ציירים על הכר, עור לא מאמנים שגמר
ושכיס הרקתית מרחל, על בטל גליה
ולא כאמרה.

וכשרות הרעז עובר גובר
כתצרות הפחד גובר בצור
פתאום היא מתרשט נורא
סל מאורע - לה יקרה לה קרה.

והיא נפתחת לפני
עם הלב לים עם הראש pes
ואהבות ציירים יצירות שיכורים
עם הלב לים עם הראש pes.

תם השבת התינוף...

למי אכפת מה שיהיה מילני: י טהר-גל

למנו: רלוסי

ואם יבוא היום ואם יבוא היום
ונניח פתאום הכל היה חלום

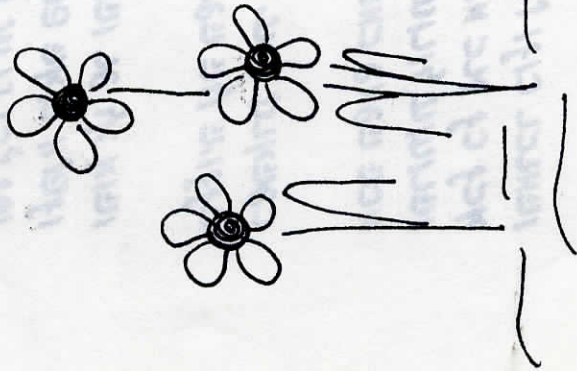
מה שדיה היה היה כל כך יפה
למי אכפת בכלל מה שיהיה
אולי הכל יהיה הרבה יותר יפה
אין מה לדאוג עכשיו מה יהיה

ואם היום הבא אפור הוא וקשה
ולא כרוך כיצד יוצאים מזה

מה שדיה היה...

הנה הקיץ תם הנה החורף בא
האם שוב נפתשה כאביב הבא?

מה שדיה היה...

שכנבוא גלי מורה

הלאו את השנים גיס וקצת בנה בלב מכניס
אבל ישנם דברים שהוא עוד לא גילה לי
האם ירח לי עוד שושן האם נסור כי ניצור ישן
האם בסוף הדרך מחכה תשובה לי?

ואך נדע אם יש תקווה
שכנבוא, שכנבוא נמצא תשובה

לאן נמשכת המסילה לאן הולכת התבילה
ומי ישיב לשאלה ומי ישמע לי?
ומי יפתח לי לבנו ואם אלך לאן אכוא
האם בסוף הדרך מחכה תשובה לי?

ואיך נדע...

נה רק אני עון רק אתי נהה הרבה נהה כה מעט
ואיך נדע כי לא לרק עברו חיינו
האם עמנו לא לשווא האם כיתנו לא יחרב
האם תחייה האבה נגם אחרנו?

ואיך נדע...

אח יא ראב מיאוס: ת חפר

מה אני עושה פה לא יורע
מה גה פה בכלל אני שואל
מכל הברדס אני שומע
סאלח פה גה ארץ ישראל

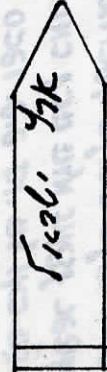
פה גה ארץ ישראל יא-אכאח
פה היה דוד האפר חי
פה אתה תחיה גם כן אנאאפה
בארץ ציון כדבר ארון: אוא יא-אכאח

אח יא ראב יא ראב
אח יא ווא יא ווא
איפה איפה איפה
ארץ ישראל

איר ענקנו מה את הכית
את הכל שמו כאוואדה
איר דברו אלנו שמו גית
את תרבו אן אין גו אנדה

כאנו כמו ביציאת מצרים
הילדים האוואדה אשתי
מן הכוקר ער הבהרים
עברנו גם את ים הירדני

אח יא ראב יא ראב...

יא ג'ז מילים ולחן: קובי גוריא

קול פמאונים קורא בעיר העתיקה
קול רולפים מכוץ על כל מיני האתיקה
רוח תכליתים נישא משוק הכשמים, מור והקמון ופילגמים ויסמוני.

ג'ומעה כאן גיה יום שישי ושכס גיה שבת.
אי אפשר לצאת מזה הכל כמו סלט
מהשיכה עולה תפילה אשכנזית, על הזרח קורא המואניו.

יא ג'ז יא ג'ז, כבוקר וכלי
הנאר מתגלגל והויכוח מתפאפל
משד הפנים משד הכטחון - אחרי הכל כולנו כאגודת התיכון.

תלפוחות כפיות ג'לציות ומדים, חוהגים כמסעדה של אבו איברהים
כל הכטיות כולן באות על פתרון, רק צרך לשבת מסכיב פולחן.

קול פמאונים קורא בעיר העתיקה
קול רולפים מכוץ על כל מיני האתיקה
חי גקוון של תפילא וחי אמנונות, פקח ע'ני ימים ותראה היכן אתה חי

יא ג'ז יא ג'ז...

12

הפרשה זקני בבל, מילים: אביהו ארינה

לחן: מ. בן מוש, אביהו ארינה

מיוס אביב כהיר וצח אותך אני, ג'וכר
וכבר מאן היטב ידעת, שלא אוותר
כי ג'ז היית כבת ע'ני, ככל יום וכך ג'ז
היית ג'ז כמלאך האל מתוך הערפל

רציתי, לכהס ידך רציתי, ג'ך ג'ומר
סוד אהבה שכלבי שמור מכל משמר
רציתי, ג'ך ג'ומר: אהבתי, אהבתי, ונ'מאר
אך ג'ז לא הפעתי, ג'ם כשהיה כבר מאוחר.

הו הו... את עולמי עם שמד את ג'ז כל היום
את עולמי כלילה את החלום
את כדמי: כרוחי ולכבי,
את הניחוח המתוק הפרח בניו.

מאן הפכת יומי קורד ארוך ומשמים
לפוא רוצה אני, לשכוח ולהתעלם
תערי מהד כי כלעדייך ע'נימי, שומם
נרמו מיתרי קולי, וכנירור רומם. זה זה... את עולמי...

בואו נשיר לארץ יפה מילים: א ר

לחן: יפה חימוכ

בואו נשיר לארץ יפה, ארץ של שמש ואור
 נחמד סוף מלא אהבה, הבה נקדים לה אמור
 בואו נשיר לארץ קטנה, ארץ אהבי שנים
 שיר של מילים ומנגינה חלומות יפים רוקמים.

וגם מי שהולך מעבר גים, מנסה לשבת בארץ נכר
 משבו בלב מתקירו לכאן, אם לא היום אך אולי אחד 2x

יחד נשמור את גן המכורה, ארץ הלבני היפה
 וכתובה יחד נתקע ברית עולם עם ארצותה
 אופק בהיר ותכנת לעד ירק פורח של שדות
 אל העתיד כך ייבי נפסע עם הרכה תקוות

וגם מי שהולך מעבר גים...

יד ביר נושט ביהו, איש אשה נקו וטל
 נה קמון אולי, לשכוח את כל שמר הלן
 נה קמון אולי, לפתוח בארצנו לל חיש 2x

כאן עמי, חטמו

כאן ביתי, פה אני נולדתי.
 כאישור אשר על שפת הים
 כאן החכרים איתם גדלתי
 ואין לי שום מקום אחד בעולם. 2x

כאן נולדתי, כאן נולדו לי ילדי
 כאן בנית את ביתי - בשתי ידי
 כאן גם אתה איתי וכאן כל אלף ידדי
 ואחרי שנים אלפים סוף לגדודי

כאן את כל שירי אני נגזנתי,
 והלכתי, כחסע גלי,
 כאן בנעורי אני הגנתי,
 על חלקת האזורים שלי. 2x

כאן נולדתי...

כאן את שולחתי, אני ערכתי,
 פת של לחם פרוח רטון
 דלת לשכנים אני פתחתי,
 ומי שבא נאמר לו אהלני. 2x

שירים עז כאן

מילים: נתן יונתן וטען יונתן

שירים עז כאן, ניתנה לנו ארכה
עז שהגנו שלנו יעצור.

היו ג' שמים ואור,
מה עז אפסר לרצות
מה עז אפסר לרצות

יפים ממני וממך, יפים ממני וממך
הארמה לקחה.

שירים עז כאן, דקה אחד דקה
קצרות ואוהבות וכואבות

אבל האחרונה,
סופית וארוכה
סופית וארוכה
שגון השמש והמוץ שגון השמש והמוץ

היג' עז הקו.

שירים עז כאן הבכי והצחוק
קולות האנשים כוכבי הזמן.

השמש והים,
החם
הפגוע

האר והמתוק
וכן מה שהיה נשאי
וכן מה שהיה נשאי
למות כתר השיר.

צא ומי באר

למן: זוי שער

בארזון אמל הוארי על השקדיה פורח

באזיר נירוח הדסים.

זה קמון לפני הקיץ, שערנו הכף פותח

ותמיר כרוכים התכנסים

כימים אשר באלה מחכים עד כוא הליץ

מחכים לצברים קרבים.

לא סוגרים את הכרות

לא עוצמים את העיניים

כימים כאלה מקשיכים.

מי שרעב מצא אכלו בת של לחם

מי שטיף מצא פה צל ומי באר

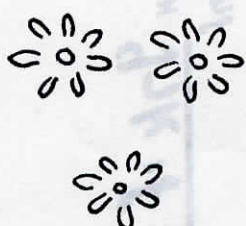
מי שסוכתו נופלת, חדש יבס יבס בלעת

חדש יבס ועד עולם יוכל להשאר.

מי שטיף מצא פה צל ומי באר

מי שסוכתו נופלת, חדש יבס יבס בלעת

ותמיר יוכל להשאר.

החולמים אתר השמש

מילים: יורם טהר זב למן: סשה ארזוק

כיו הכרוסים והכרם שנית נעבור

כיו הערכים שטפות סנוניות את העמק

ערב יפה וחמים, שט על גדות ותמאים

אנו כמו כל החולמים, אתר השמש

או על כתפנו נשאנו שנית תנוקות

או רק יצאנו שנית לחרוש ולצד

או רק יבואו לקצור, או רק יבואו לבצר

או רק ידמו לצביר חיות הנוצר.

סקט ורק צברנו וותרו על השכיף

גילה ירד על צמרות הכרוסים ולצני

שט על שייח ההדרות, על הכרכות והסוף

שט על ראש הכסוף ועל עיניו.

אתה זי ארץ

מינים: יורם טהר לב
לחן: נורית הירש

אני בוסעת חרש בשבילך
אני נוטעת בעשבי הקיץ
אני לומדת את כל מעוזיך
חונה ליד כל מעין
אני הולכת כאסע אליך
הארצה עיקשת וצלוכה
אני לאט פורחת בין סלעך
כמו אילה תועה בעלרכה

אני יודעת עור רכה הידרך
אבל אלק בה ער יכלה כומי
אתה זי ארץ אכודה לנצח
אך שורשיך כבר כתורך תוכי:

תן זי נחמן, הושט זי יר
אט נגלה כיווד את הארץ
אני יודעת עור רכה הידרך
אך שורשיך כבר כתורך תוכי.

אני מוצאת כחסתרי החורש
פנות בן לא דרכה עור אהבה
ובצילן אפול מוכת סחרחרת
הקאת הארץ הטובה?
אני יודעת ער מי יתמו
לא לא אכואה ער עמקי זיכר
אך מה יפה הידרך בה השארתי
את פסימותי שלי על ארצתך
אני יודעת עור רכה הידרך...

יגרות ושכחת

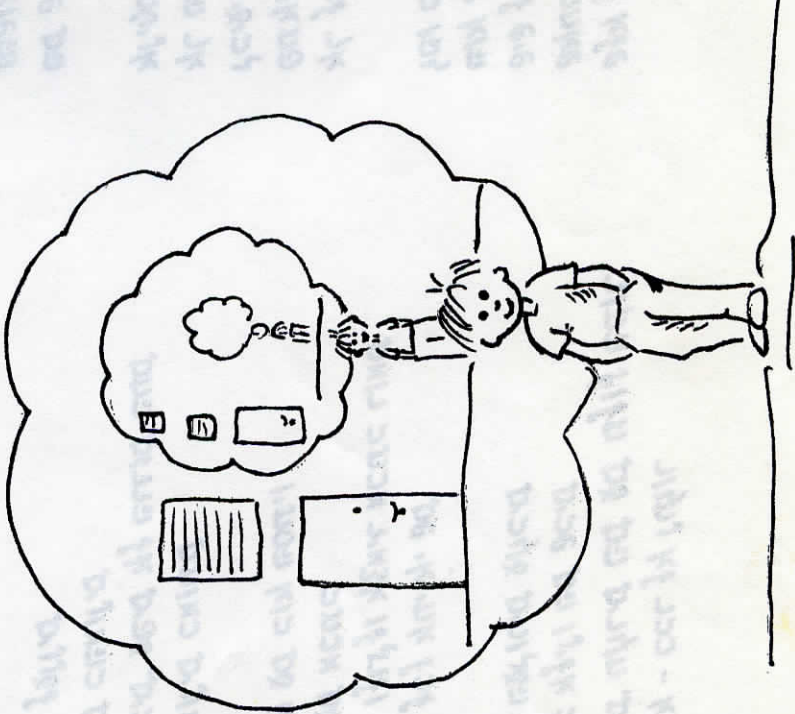
מינים: יעקב יגרה ונתן יגרות רבית

כבש ישן, שכיף בלוי, על רבית
אבא כאן, אמא ב' כאן השארת, מה שהיית, פעם אמא -
מה שפכשו, יגרות ושכחת.

בריל ירוק, לא רחוק בית הספר
מי ששאר, מי עבר, מי עורנו, מה שהיין, פעם אמא
מה עור מכיא אותי, תמיד אל אותה יגרות ושכחת?

לומר איך שהלכנו דרך קבע
לאורך הרחוב המתרוקן, דבר לא השתנה.
רק פה ושם, לרובה הצבע
אולי, גיה רק הפך שמזדקן...

עור שנה, עור כיתה, כבר למדנו
מי אני, מה אתה, כבר איבדנו,
מה שהיין, פעם אמא, מה עור מכיא אותך תמיד
אל אותה יגרות ושכחת.

שיר אהבה ישן

מילים: נתנו יונתו
לחן: נחום היימן

נהו שיר ישן, ונחם כחם יחידי
על איטה וחואן
גברו עשבי הילון
והשון פרוח עם החוחים
הם שייכים עכשיו למלאכים
אניטה לחואן חיכתה
אך הוא אחר לקטוף את רמוןי אהבתה
גביעי שפתיה הוא עור לא שתי
פתאום הקיף תם
אך לא יתם סיפור אהבתם

נהו כל השיר
הוא שיר לחלומות
שיר לאנשים
אחרו לפרוח באביב
על לחנו את שפת האוהבים

היהם של נולדו בילון
אבל אינו אניטה מחייכת בלבכם
אותו חואן אותה האהבה
פתאום הקיף תם
אך לא יתם סיפור אהבתם

העלורים

מילים: דן אלמגור
לחן: עמרי רוטם

העלורים חולפים מעל הכפר
העלורים עפים אל הנהר
העלורים עמכים, יוצאים אל הדרום החם
חתי חתי, נוכח לעוף כחותם.

אני נושא עיני לעננים
העלורים שטים בהמונים
העלורים עמכים, עפים אל הדרום החם
חתי, נכח בהמונים כחותם
אל השדה אכזא עם כוא הסתי
וכירי טבעת עם מכתב
אתפוס עינור, ולתלו אכזרי מכתב רומם
פרסת פלום, לכל אחי אי.פ.

עם כוא הקור העלורים עמכים
עם כוא אביב אלנו הם שבים
העלורים שבים, חמרים הם עם חלון הקור
אנחנו אם נכזא - כבר לא נחזור

תענובות

אני חושב שיש
בעולם הזה
אנשים רבים
שחיים בתנאים
כאלו.

אנשים רבים
שחיים בתנאים
כאלו. אנשים רבים
שחיים בתנאים
כאלו. אנשים רבים
שחיים בתנאים
כאלו.

אנשים רבים
שחיים בתנאים
כאלו. אנשים רבים
שחיים בתנאים
כאלו. אנשים רבים
שחיים בתנאים
כאלו.

לרועה יבש שכנן

רומן זושא יצחק: מילניא
שנת תררית הירש

אנשים רבים חיים בתנאים כאלו.
אנשים רבים חיים בתנאים כאלו.
אנשים רבים חיים בתנאים כאלו.

אנשים רבים חיים בתנאים כאלו.
אנשים רבים חיים בתנאים כאלו.
אנשים רבים חיים בתנאים כאלו.

אנשים רבים חיים בתנאים כאלו.
אנשים רבים חיים בתנאים כאלו.
אנשים רבים חיים בתנאים כאלו.

לשכת שכי אחריך...

לשכת שכי אחריך...

אנשים רבים חיים בתנאים כאלו.
אנשים רבים חיים בתנאים כאלו.
אנשים רבים חיים בתנאים כאלו.

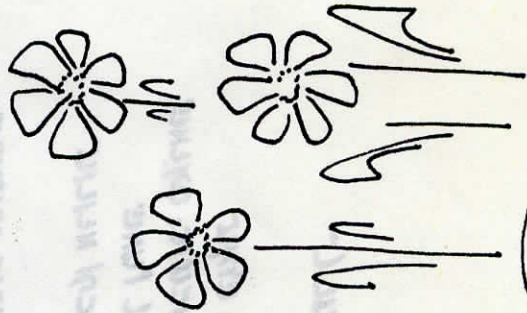
הדרובים

מינים: נתן יונתן
למן: שפיה ארצי

רק כהר על קו הדרכ
מישהו אוסילי ללכת.
מן הוארי והאבני.
לרכסיל אל הרוחות.
עז אשר בכסות הערבי.
יתור נוקה אליר.
עם בכפור פלגים עם רחש
הדרובים ליר הוחיל.

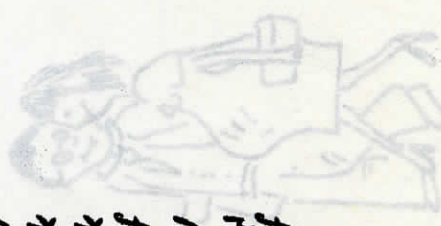
לא נוספה עור למום
משתאים נביט כרוח
איך היא יחד עם האים
מפרקים את הסלעים.
תאנה חמה פגיה
והנשר היגע
אל קרנו תור כמושר
מדרכי האלובים.

לא נפרח כבר פמאים
והרוח על האים
יבקר דממה צונות
על פניו החיוורות.
שמה בין איכי התחל
כשעה אחת נשכחת
גיכרותות אנוכ שלנו
מתרפקים על הקירות.

הדרובים שלי כאוני
וכאור. שכל ימיר
את סדתי האור שלנו
את פנינת לכל רואה.
לא עופות ארום אנתו
ואל נוכה השמים
גם אתם גם אנוכי -
לא נגים כנראה.

כלי תנועה כפופי צמרת
כלורות שיבה ניכרות
כאשר יפות התואר
בין שרקות העדרים.
תפוקה גוון ירטיטו
כאכנתו לרומף קרם
נכאמים נשפיל עינינו
אל האים הקרירים.

ישף תמ נמא שמר

כתאמס תרומת הפסטיכילס
יבכנץ, יבכנץ, יבכנץ
אני יבכנץ שמח איך שבא לי
צהויה ליה התי האמית'

ישף תמ יום יום תמ
ישף תמ יום יום יום
ישף תמ יום יום תמ
הצויה'

התירוקות פתאום יודעים ללכת
ובו השם יודעים פתאום לקרוא
האופה אופה לי את הפתם
צהויה ליה התי כהדרו
ישף תמ יום יום תמ...

הצויה כולך רבדים באלה
הצויה אני עדיין שר
הצויה יום יום ואינה פלא
הצויה לתי פלא נמא

ישף תמ יום יום תמ...

לך של נרקיסים אפי נבד

עני הצפצפות שרם לך שיר על דרך.
עני הצפצפות היו זכובים זכובים.
וכל אהבותיו לך היו זלרץ
ולשולך אשר הצית את הדשאים.

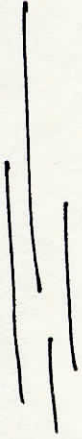
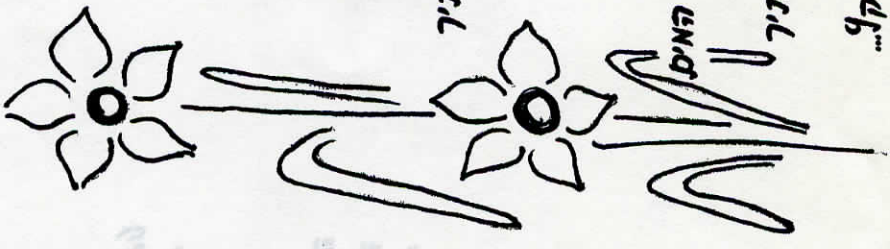
כאפרם אין קף
ארום עולה הסתי
נושרם עלי העץ כדורי זיהב
ורק האהבות שכות לכאן כסתי

הרכבות נסו והסיליה רקה היא
ואת כאילה אוכות כמשול
אך של נרקיסים הן שם ערה שותיר
אשר נמנו מלך הערב הכחול

כאפרם אין קף...

החסידות צנחות אל תוך ברכות האים
החסידות פרו כנפים של שבת
ורק השיר קסום אל שם ערה שותיר
נותר פה עוזר שכבת ומכט

כאפרם אין קף...

הכל פתוח

ראיתי תיכונת לוחות כטורקין
לז סוף הדף והתנין
חשתי לעצמי - הכל עור אפשר
כל עור אנתו כאן שרם

ראיתי את הסכר פתוח לרווחה
וכל שיפעת האים נוהדת כשאחה
חשתי לעצמי - הכל עור אפשר
כל עור אנתו כאן שרם

הכל פתוח עור לא מאומר
מצב הרוח ישתפר אחר
נה יתכן נה אפשרי
כל עור אנתו כאן שרם

הייתי כעסוזה הייתי כאילת
ובשמורת החולה מצאתי לי מקלט
חשתי לעצמי - הכל עור אפשר
כל עור אנתו כאן שרם

כתל אביב טיילתי חופשי מראנה
לאן שהסתכלתי הייתה לי תגינה
חשתי לעצמי - הכל עור אפשר
כל עור אנתו כאן שרם

הכל פתוח עור לא מאומר
מצב הרוח ישתפר אחר
נה יתכן נה אפשרי
כל עור אנתו כאן שרם

